

مسئله گر سنگی در بیافرا!

و

کشتار وحشیانه مسلمانان

تراستها و کارتل‌های نفتی سر انجام به نتیجه رسید و سرهنگ جوانی که فرماندار نظام ایالت شرقی نیچریه بود و او را جو کووه نام داشت، این ایالت را مستقل اعلام نمود و آنرا «جمهوری بیافرا» نامید!

بها نه رژیم یاغی و تجزیه طلب، در ظاهر آن بود که چون مردم این ایالت مسیحی و بت پرست هستند، نمیتوانند با اکثریت مسلمان در فدرال نیچریه، زندگی کنند!، ولی واقعیت مسئله غیر از این بود:

استعمار غربی میخواست با بیافرای مسیحی! وارد معامله نفت شود و دولت فدرال نیچریه را با اکثریت مسلمانش از عواید آن محروم سازد تا بتواند نخست مسیونرهای مذهبی! را با دارو

استعمار غرب به همکاری صهیونیسم بین المللی برای اجرای توطئه ناجوانمردانه خود برضد مسلمانان نیچریه، با ایالت شرقی نیچریه که مسیحی نشین بود، اسلحه و کارشناس نظامی فرستاد تا توسط مزدوران داخلی، نقشه خود را اجرا کند.

روزنامه فرانسوی لوموند از همان نخستین روزهای استقلال نیچریه، پیش بینی کرده بود که این کشور تیز دچار سر نوشت کنگو خواهد شد و مزدورانی نظیر چومبه، ایالت‌هایی را که دارای معادن و منابع سرشار طبیعی است، یکی پس از دیگری تجزیه خواهند نمود! این پیش بینی، پس از چند سال صورت عمل بخود گرفت و تلاش امپریالیست‌های غربی هم، برهبری

نیز اعلام استقلال کند، ولی دولت مرکزی، به دارودسته ای که میخواستند این قسمت از کشور را هم تجزیه کنند، فرصت نداد که با آرزوی خود برسند و بلافاصله این توطئه ناشی از نقشه های اهریمنانه جهانخواران غربی را سرکوب ساخت و قابل توجه آنکه طبق گزارش خبر گزارش گزاریهای رسمی، در بین یاغیان ایالت وسطای غربی، ۱۵۰ نفر از پدران روحانی و اعضاء میسیونهای خارجی نیز وجود داشتند که دستگیر شدند.

علاوه بر این مدرک زنده بر توطئه خائنانه بیگانگان بر ضد مسلمانان نیچریه در ایالت غربی، عضویت اعضاء میسیونهای مسیحی خارجی در دولت با اصطلاح جمهوری بیافرا، و تقویت این رژیم یاغی از طرف واتیکان و استعمار غرب، نشان دهنده اهمیت و ماهیت توطئه ایست که برای سرکوب ساختن مسلمانان نیچریه چیده شده است.

البته روزنامهها و مطبوعات غرب، بطور آشکار این نکته را یاد آور شده و حتی لزوم آنرا متذکر میشوند ولی چنین وانمود میکنند که گویا مسیحیان تحت فشار دولت فدرال قرار گرفته بودند و میبایست آزاد شوند!

یکی از مفسرین سیاسی مطبوعاتی، بنقل از مطبوعات خارجی مینویسد:

«... بد نیست بدانیم که شورش بیافرا مورد تقویت غرب و واتیکان واقع شده است...» (۲)

و غذا، برای «نجات» آنان، آزادانه بهر سوی گسیل دارد و سپس برای «حمایت» از مردم عقب مانده و فقیر آن فرمانداری بفرستد و به تسلط جا برانۀ خود ادامه دهد.

شرکتهای نفتی: شل، بریتیش پترولیوم، سافراب فرانسوی روزانه ۳۰۰ هزار بشکه نفت از ایالت شرقی نیچریه استخراج میکردند و در قبال آن ماهانه ۱۸۰ میلیون تومان به حکومت مرکزی نیچریه میپرداختند و بی شک اگر این رقم بزرگ از بودجه حکومت مرکزی حذف میشد، تعادل بودجه ایالت مسلمان نشین بهم میخورد و حکومت فدرال، بعلت ضعف مالی از هم میپاشید و زمینه برای گسترش نفوذ امپریالیسم آماده ترمی گردید.

آن گروه از تراستها و کارتهای نفتی غربی که بهره ای از نفت نیچریه نداشتند، برای سرهنگ «اوجو کوو» هواپیما و اسلحه و کارشناس نظامی فرستادند تا پس از اعلام استقلال قرار دادهای نفتی جدیدی با آنها امضاء کند، چنانکه روزنامه کیهان در موقع اعلام تجزیه ایالت شرقی نیچریه نوشت: «کمپانیهای نفتی بین-المللی که منافع نفتی عظیمی در ایالت تجزیه شده شرقی دارند، مایلند هر چه زودتر جدائی ایالت مزبور برسمیت شناخته شود و دولتهای بزرگ چون آمریکا، میخواهند بمحض تثبیت پایه های رژیم یاغی، آنرا برسمیت بشناسند...» (۱)

این تجزیه طلبی خائنانۀ سرهنگ اوجو کوو، تحصیل کرده دانشگاه نظامی انگلستان، باعث شد که ناحیه وسطای غربی کشور مرکز بنین -

(۱): کیهان مورخ ۲۳/۳/۴۶

(۲): مجله فردوسی شماره ۸۷۰ مورخ ۷ مرداد ماه ۴۷

و نماینده آنان راحتی برای امور بازرگانی، به نیجریه مسلمان راه بدهند. و اکنون، پس از آن کودتای خائنانه و قتل‌های ناجوانمردانه، نوبت انتقام کشی از حکومت مرکزی دلاگوس، فرامیرسد و در اقدامات جهانی حضرات برای کمک به آسیب دیدگان جنگ،

صحنی از قسمتهای مسلمان نشین نیست، همه وهمه، از واتیکان و دول غرب گرفته تا اسرائیل، میخوانند باهالی بیافرا کمک کنند و این خود از اهمیت اقدامات استعمار جهانی بر ضد مسلمانان نیجریه پرده برمیدارد و ماهیت استعماری جنگ تجزیه طلبان ایالت شرقی نیجریه را روشن میسازد، «فرانسواربرت» در رپورتاژ خود مینویسد: «... ماده نفر روزنامه نویس بودیم که به بیافرا میرفتیم. روزنامه نگاران عضو نشریات گلدشتین آمریکا بودند، این بنگاه ظاهرآ مطبوعاتی و در حقیقت بعنوان رابط بین واتیکان و کلیسای بیافرا کار میکند. اسقف این ایالت عالیجناب رابرت کندی نام دارد. در شورای دولتی بیافرا خانها و مبلغین مسیحی عضویت دارند».

در اثر جنگ نیجریه تا کنون بیش از ۵۰۰۰۰ نفر کشته شده اند، قسمت اعظم مردم نیجریه که با اندازه فرانس و بلژیک و هلند و سوئیس و ایتالیا وسعت دارد (و چهار برابر آلمان غربی است) مسلمان هستند و بیافرا تنها ایالت آنست که اکثریت مسیحی نشین میباشد، باید قبول کرد که استعمار یک جنگ مذهبی در آنجا بر اه انداخته و بعضی دول آفریقائی از این و بعضی دیگر از آن، بعلل مذهبی حمایت میکنند.

قتل عامی که از قبیله ایبوی مسیحی بعمل آمد، بفرمان و تشویق ژنرال ایرونی (قاتل

علاوه بر واتیکان مسیحی و امپریالیسم غرب، صهده: نیسم بین المللی هم هوادار سر سخت تقویت «بیافرا» است، آیا این تقویتها و روابط! نشان دهنده ماهیت استعماری این عمل تجزیه طلبانه مسیحیان در قسمت شرقی نیجریه نیست؟

«... پنج گروه پارلمانی اسرائیل و سخنگوی حزب اسرائیلی که در پارلمان نماینده دارند، از توطئه! سکوت کشور های بزرگ جهان در مقابل آدم کشی و درد ورنج اهالی بیافرا پرده برداشت و از اسرائیل خواست که روابط سیاسی خود را با لاگوس قطع نماید و دولت! بیافرا را بر سمیت بشناسد و اقدامات جهانی برای کمک باهالی بیافرا بعمل آورد...» (۱)

ملاحظه میفرمائید که داستان چقدر مسخره و در عین حال دردناک است؟ اسرائیل از «آدم-کشی» در بیافرای مسیحی ناراحت است! و درد ورنج مردم آنرا نمیتواند تحمل کند ولی میلیونها عرب مسلمان را آواره میسازد و دهها هزار نفر در چند حمله با بمب ناپالم میسوزاند! و هر روز خواستار درد ورنج بیشتر مسلمانان کشورهای عربی و آفریقائی میگردد این کوششها و هم کاریهای محافل ارتجاعی و امپریالیستی جهان، نشان دهنده توطئه بزرگی است که علیه خلق مسلمان نیجریه چیده شده است. نخست وزیر مسلمان جمهوری فدرال نیجریه (حاج ابوبکر تفاوالو) و نخست وزیر مسلمان ایالت شمالی و مسلمان نشین نیجریه (حاج احمد و بللو) باین علت در کودتای خائنانه ژنرال ایرونی مسیحی قبیله ایبو در سه سال پیش قطعه قطعه شدند که حاضر نشده بودند اسرائیل را بر سمیت بشناسند.

(۱) : روزنامه اطلاعات مورخ ۲ مرداد ۴۷ صفحه ۸ (شماره ۱۲۶۴۴)

دارو برسد ولی بدیهی است که ضروری ترین خوراک و دارو برای رهبریانی ایالت شرقی نیجریه، اسلحه جنگی است که چون از راه زمینی و دریائی نمیتواند آنرا از اربابان خود دریافت دارد، میخواید به بهانه تحویل گرفتن غذا و دارو، آنرا از راه هوائی تحویل بگیرد و بکشتار وحشیانه مردم مسلمان و بیگناه ادامه دهد.

مطبوعات صلیبی غربی، گزارشهای مشروحي درباره کشتارهای دسته جمعی بوسیله سربازان حکومت مرکزی، مینویسند و بالعکس و تفصیلات آنرا در سراسر دنیا و حتی در کشورهای اسلامی منتشر میسازند تا افکار عمومی را بنبغ مسیحیان بیافرای یاغی جلب کنند، ولی باید توجه داشت که اینها همه وارونه گوئی است و حقیقت غیر از آنست

نمونه ای از جنایات مسیحیان بیافرا:

مخبر يك مجله هفتگی که اخیراً از نیجریه برگشته و صحنه های جنگ آنجا را از نزدیک دیده است، بر خلاف نویسندگان مسیحی غربی، در باره کشتارهای وحشیانه مسیحیان جمهوری باصطلاح بیافرا، چنین مینویسد:

دشهر اونیشا به گورستان خرابه ای بیشتر شبیه بود تاشهری محل سکونت .. راهمائی ما گفت: اونیشا، آباد و پر جمعیت بود ولی وقتی نیروهای بیافرا از آنجا رفتند، بیست هزار نفر از مردم این شهر کشته شده بودند و تقریباً بهمین اندازه هم مجروح شدند و آنها که زنده ماندند بسوی بلاد دیگر کوچ کردند، زیرا این شهر دیگر جای زندگی نیست، سربازان بیافرا تا آنجا که توانستند قتل عام کردند.

نخست وزیر مسلمان نیجریه (صورت گرفت و همین ژنرال که خود مسیحی بود، در شورهای بعدی کشته شد... (۱)

مسئله گرسنگی در بیافرا:

مطبوعات خارجی برای آنکه هر چه بیشتر به بیافرا، ایالت یاغی نیجریه اسلحه و کمک برسانند، اکنون اعلام داشته اند که از قبيله ایبو گویا ۴ میلیون نفر از گرسنگی مرده اند؛ در صورتیکه همه میدانند تعداد افراد قبيله ایبو چقدر بوده و هم اکنون ۱۰ میلیون نفر از آنان در ایالت شرقی نیجریه زندگی میکنند.

روزنامه های مسیحی ادعا میکنند که گویا نیروهای نیجریه فدرال ۳۰۰ نفر را از کلیسا بیرون کشیده و اعدام کرده اند، ولی هر گز اشاره نمیکنند که ژنرال ایرونیسی، مسیحی قبيله ایبو نخست وزیر مسلمان ایالت شمالی را در حالیکه برای روزه گرفتن در ماه مبارک رمضان، با زن و بچه خود سحری میخوردند، بمسلسل بستند و حتی زن و کودک او را هم کشتند.

در هر صورت اکنون مانیز قبول داریم که در شرق نیجریه گروهی از گرسنگی میمیرند، ولی عامل آن کیست و چیست؟ رژیم یاغی نیجریه، برای جلب کمک و اسلحه ملل مسیحی غربی، مانع رسیدن غذا به آوارگان است. این رژیم به بهانه آنکه غذاها از طرف دولت مسموم شده اند، اجازه نمیدهد که حتی نمایندگان صلیب سرخ بین المللی غذای لازم را به مردم بدبخت و محروم این ایالت برسانند.

رژیم یاغی و رهبر آن سرهنگ اوجو کوو، فقط خواستار آنست که از راه هوائی با آنها غذا و

نیز ، عده کثیری زنده زنده سوختند و اونتیسا
ناچار تسلیم قوای بیافرا گردید...» (۱)

نکته قابل توجهی که بآن اشاره نمودیم
اینست که اولار هر فعلی دولت مرکزی فدرال
نیچریه سرهنگ یعقوب گاوون خود مسیحی است
و هرگز خواستار ادامه کشتار هموطنان همکیش
خود نیست و ثانیاً باید توجه داشت که دولت مرکزی
در قبال طغیان سرهنگ اوجو کوو ، مدت شش
ماه صبر کرد و او را دعوت نمود که باستقلال و
مرکزیت نیچریه خیانت نکند ، اما سرانجام ،
مانند هر دولت دیگری ، وظیفه ای را که در
قبال تجزیه طلبان یاغی داشت ، انجام داد و به
سرکوبی یاغیان پرداخت .

سرهنگ اوجو کوو و سر بازان یاغی او ، با
اینکه از دولت نژاد پرست آفریقای جنوبی ،
پرتقال ، آمریکا ، اسپانیا و دیگران ، اسلحه
دریافت میداشت ، ولی سرانجام از لحاظ نظامی
شکست خورد و اکنون با قربانی کردن دهها
هزار انسان گرسنه و بی گناه ، میخواهد عواطف
جهانیان را تحریک کرده و برفع خود ، جنگ
را پایان دهد ، و با حساسی که او کرده است ،
تا چند ماه دیگر حداقل دو میلیون نفر از گرسنگی
خواهند مرد و مرگه این بیگناهان ، بخاطر منافع
پست تر استهای نفتی غارتگر خارجی ، تنها اسلحه
ایست که هم اکنون رژیم یاغی و هواداران او ،
از آن استفاده میکنند و در واقع سیاهان بدبخت
آلت دست سیاست زشت و ضد انسانی کسانی شده .
اندکه بخاطر نفت و ثروت ملل دیگر ، از
ارتکاب هیچ جنایتی فرو گذار نیستند .

ما از میان ویرانیهای شهر اونی شا عبور
میکردیم ، ویرانی آنچنان بود که من نظیر آنرا
فقط در تاریخ بهنگام یورش مغولها خوانده
بودم .

سر بازان بیافرا نیز چون سر بازان مغول
کسانیرا که در برابر آنها مقاومت کرده بودند
دوره جمیع کرده و در عرض ششمیر ؛ آنان را
مورد هدف گلوله های مسلسل های خود قرار
داده بودند...»

مخبر این مجله سپس گزارش مصاحبه خود
را بایک سرهنگ مسلمان بنام سرهنگ مرتضی
محمد ، چاپ کرده و از قول او مینویسد :
« جنگ ما با ایبوها مثل جنگهای صلیبی
است ، این ایبوها بودند که ابتدا نخست وزیر
مسلمان نیچریه را ربوده و او را قطعه قطعه کردند
و پس از مرگ او بود که مسلمانان برای انتقام
بیاخواستند...» (۱)

نمونه دیگری از وحشیگریهای مسیحیان
بیافرا را ، دو روزنامه نگار فرانسوی چنین
گزارش میدهند « کاروانی مرکب از یکصد و
ده کامیون باشش هزار سر باز بقصد کمک بمحاصره
شدگان آتش نیچریه در اونتیشا حرکت کرد ،
این کامیونها ۲۰۰۰۰ لیتر بنزین با خود همراه
داشتند ، روز ۲۹ مارس ، هنگامیکه به ۵۰ کیلو
متری شهر محاصره شده رسیدند ، جنگجویان
بیافرائی چند کامیون را منفجر کردند و
ناگهان حریق موحشی در کامیونها در گرفت
بطوریکه تا ۴۸ ساعت ، قسمتی از جنگل و
تمام کامیونها میسوختند و از ۶۰۰۰ نفر سر باز

(۱) : اطلاعات هفتگی شماره ۱۳۸۳ مورخ جمعه . خرداد ۴۷ .

(۲) : تهران مصور شمار ۱۲۸۷ مورخ ۳۱ اردیبهشت ۴۷